

Curtea de Apel Oradea

- Secția de Contencios Administrativ și Fiscal - Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

Dosar nr. 1844/111/CA/2021 – R

DECIZIA NR. 1090/CA/2021 - R

Ședința publică din data de 13.12.2021

Pe rol se află soluționarea cererii de recurs formulată de recurenta-pârâtă Asociația pentru promovarea Turismului din Oradea și Regiune, CIF 34006296, înregistrată în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor sub nr. 260/A/2014, cu sediul în Oradea, str. Primăriei, nr. 3, jud. Bihor și cu sediul procesual ales în Oradea, str. Ady Endre nr. 46, ap. 11, jud. Bihor, în contradictoriu cu intimatul-reclamant Bunoiu Flavius, cu domiciliul în Oradea, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. 704/CA din 16.09.2021 pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect comunicare informații de interes public. Se constată că mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 10 decembrie 2021, încheiere ce face parte din prezenta și când, în vederea deliberării și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea în cauză pentru termenul de azi, după care:

CURTEA DE APEL D E L I B E R Â N D:

Asupra recursului în contencios administrativ, constată următoarele:

Prin sentința nr. 704/CA din 16.09.2021, Tribunalul Bihor a admis, ca fondată, acțiunea formulată de reclamantul BUNOIU FLAVIUS, în contradictoriu cu pârâta ASOCIAȚIA PENTRU PROMOVAREA TURISMULUI DIN ORADEA ȘI REGIUNE.

A dispus obligarea pârâtei ASOCIAȚIA PENTRU PROMOVAREA TURISMULUI DIN ORADEA ȘI REGIUNE la comunicarea către reclamant a informațiilor solicitate prin cererea înregistrată la pârâtă sub nr. 157/17.03.2021, respectiv: listele plăților efectuate de Asociația pentru Promovarea Turismului din Oradea și Regiune în perioada 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2020, cu specificarea pentru fiecare plată efectuată a datei, sumei, beneficiarului, numărul facturii, numărul contractului în baza căruia a fost emisă factura și o scurtă explicație privind cheltuiala efectuată.

A respins, ca nefondată, cererea pârâtei de obligare a reclamantului la plata de cheltuieli de judecată.

Analizând actele și lucrările dosarului Tribunalul a reținut următoarele:

În fapt, s-a reținut că prin prezentul demers procesual reclamantul BUNOIU FLAVIUS a solicitat pârâtei ASOCIAȚIA PENTRU PROMOVAREA TURISMULUI DIN ORADEA ȘI REGIUNE la comunicarea mai multor informații, solicitate inițial potrivit cererii nr. 157/17.03.2021, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public.

Prin cererea înregistrată la pârâtă sub acest număr, a reținut instanța, în conformitate cu prevederile Legii nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public, reclamantul a solicitat comunicarea listelor plăților efectuate de Asociația pentru Promovarea Turismului din Oradea și Regiune în perioada 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2020, cu specificarea pentru fiecare plată efectuată a datei, sumei, beneficiarului, numărul facturii, numărul contractului în baza căruia a fost emisă factura și o scurtă explicație privind cheltuiala efectuată (fila 6 dsoar).

Prin adresa nr. 161/18.03.2021 (fila 7), pârâta ASOCIAȚIA PENTRU PROMOVAREA TURISMULUI DIN ORADEA ȘI REGIUNE susține că a comunicat reclamantului, referitor la cererea nr. 157/17.03.2021, informațiile solicitate pentru anii 2015, 2017, 2018 și 2019.

Reclamantul a revenit cu o nouă adresă către pârâtă, prin care a precizat că nu a solicitat bilanțul Asociației pentru anii menționați în adresa de răspuns, ci alte informații, respectiv listele plăților efectuate de Asociația pentru Promovarea Turismului din Oradea și Regiune în perioada 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2020, cu specificarea pentru fiecare plată efectuată a datei, sumei, beneficiarului, numărul facturii, numărul contractului în baza căruia a fost emisă factura și o scurtă explicație privind cheltuiala efectuată.

Prin adresa nr. 168/22.03.2021, pârâta ASOCIAȚIA PENTRU PROMOVAREA TURISMULUI DIN ORADEA ȘI REGIUNE i-a comunicat reclamantului faptul că informațiile solicitate nu îi pot fi puse la dispoziție, conform legii nr. 544/2001, deoarece fac parte din categoriile de informații prevăzute de art. 12 lit. c) și d), exceptate de la accesul liber la informațiile de interes public (fila 9 dosar).

Instanța a constatat că reclamantul a formulat reclamație administrativă împotriva răspunsului înregistrat sub nr. 168/22.03.2021, la care pârâta a emis răspunsul nr. 209/08.04.2021, prin care i s-a reiterat reclamantului refuzul de furnizare a documentelor solicitate, apreciind pârâta că este vorba despre documente ce conțin informații exceptate de la accesul liber al cetățenilor (fila 11).

În aceste condiții, apreciind că nu i s-a răspuns solicitării formulate potrivit adresei nr. 157/17.03.2021, reclamantul a inițiat prezentul demers procesual, în temeiul Legii nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public.

În drept, instanța a reținut că potrivit art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public, prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației.

În ceea ce privește destinatarii legii, instanța a reținut că potrivit art. 2 lit. a) teza finală din același act normativ, se supun prevederilor prezentei legi orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorități publice centrale sau locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar, precum și orice operator sau operator regional, astfel cum aceștia sunt definiți în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (...).

Având în vedere că informațiile solicitate de reclamant, spre a-i fi comunicate potrivit adresei nr. 157/17.03.2021, privesc activitățile unei asociații având ca obiectiv promovarea turismului din Oradea și din regiune, iar finanțarea acestei asociații se face din fonduri ale unității administrativ-teritoriale Municipiul Oradea, instanța a apreciat că solicitarea de informații emisă de reclamant se încadrează în dispozițiile Legii nr. 544/2001, reprezentând o informație de interes public potrivit art. 2 lit. b) din lege.

Instanța a mai reținut că potrivit art. 7 alin. (1) din lege, Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

De asemenea, potrivit alin. (2), refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor.

Instanța a constatat, analizând probațiunea cu înscrisuri administrată în cauză, că pârâta a emis inițial adresa nr. 161/18.03.2021, prin care a indicat reclamantului faptul că informațiile solicitate pentru anii 2015, 2017, 2018 și 2019 i-au fost comunicate.

Cu toate acestea, potrivit noii adrese transmise de reclamant pârâtei, rezultă că informațiile comunicate de pârâtă reclamantului, în baza adresei nr. 157/17.03.2021, reprezintă de fapt bilanțul asociației aferent celor patru ani menționați, fapt apreciat ca neconform de către reclamant, care a revenit cu o nouă adresă pe seama pârâtei (fila 8).

Potrivit prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.

Alineatul (2) al art. 22 prevede că instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate (...).

Instanța a apreciat că nu se pot reține ca fondate susținerile pârâtei potrivit cărora prin răspunsul nr. 161/18.03.2021 la cererea de informații nr. 157/17.03.2021, ar fi răspuns solicitărilor reclamantului. Analizând cuprinsul răspunsului menționat, coroborat cu conținutul adresei emisă de reclamant la data de 19.03.2021 (fila 8 dosar), instanța a reținut că pârâta a comunicat reclamantului bilanțul aferent anilor 2015, 2017, 2018 și 2019.

Potrivit reglementărilor contabile, bilanțul reprezintă un document contabil în care sunt reprezentate toate bunurile (activele) și sursele de finanțare (pasivele) ale unei entități la un anumit moment, fără însă a furniza informații punctuale cu privire la fiecare plată efectuată de entitatea respectivă în decursul unui an calendaristic.

În aceste condiții, contrar susținerilor pârâtei și în acord cu reclamantul, instanța a apreciat că răspunsul emis de pârâtă sub nr. 161/18.03.2021, nu reprezintă o soluționare favorabilă a cererii de comunicare de informații de interes public, cerere formulată de reclamant.

Pârâta și-a motivat refuzul de comunicare a informațiilor solicitate de reclamant prin susținerea privind incidența, în privința informațiilor solicitate, a prevederilor art. 12 lit. c) și d) din Legea nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public.

Instanța a reținut că textele legale citate de pârâtă stabilesc că sunt exceptate de la accesul liber al cetățenilor (...) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii, respectiv informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii.

În ceea ce privește argumentul invocat de pârâtă, privind incidența în speță a excepției reglementate de art. 12 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public, instanța l-a respins ca neîntemeiat.

Astfel, instanța nu a contestat faptul că părțile unui raport juridic pot încheia acorduri de confidențialitate cu privire la contractele pe care le încheie. Existența acestora este permisă și reglementată legal. Cu toate acestea, în măsura în care părțile contractante, sau cel puțin una dintre ele, are calitatea de autoritate sau instituție publică, respectiv asociație la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale au calitatea de acționar unic ori majoritar, cum este cazul în prezentul litigiu, aceste acorduri de confidențialitate trebuie interpretate prin prisma datelor pe care contractele respective le cuprind, respectiv a calității de informație de interes public a acestor date.

Or, nu se poate reține că deși contractele astfel încheiate conțin informații de interes public (cu referire, exemplificativ, la procedura de încheiere a acestora, prețul convenit de părți etc.), ele nu pot fi aduse la cunoștința publică ca urmare a adoptării între părți a unor acorduri de confidențialitate.

Astfel, încheierea unor acorduri de confidențialitate nu poate avea ca și consecință îngrădirea accesului la informațiile de interes public, deoarece scopul accesului la astfel de informații este tocmai asigurarea transparenței activității instituțiilor și autorităților publice, prin asigurarea accesului cetățenilor inclusiv la informații privind modul de cheltuire a sumelor bugetare alocate acestor entități pentru desfășurarea activității acestora.

Pe de altă parte, instanța a reținut că pârâta nu a indicat elemente concrete care să formeze convingerea instanței în sensul că prin comunicarea informațiilor solicitate de reclamant, ar fi încălcat principiul concurenței loiale.

Potrivit prevederilor Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, faptele de concurență neloială sunt cele care urmăresc crearea unei confuzii pentru consumator, între diverșii agenți economici care furnizează pe piață un anumit produs sau serviciu, respectiv cele care urmăresc obținerea în detrimentul concurenței de foloase sau avantaje în activitatea economică, prin practici contrare legii sau moralei.

Or, comunicarea listei plăților efectuate de pârâtă aferent anilor 2015 – 2020, cu detaliile solicitate de reclamant potrivit adresei nr. 157/17.03.2021, din fonduri alocate de la bugetul unității administrativ teritoriale, nu poate fi interpretată ca aducând atingere principiului concurenței loiale.

În ceea ce privește incidența în speță a prevederilor art. 12 lit. d) din Legea nr. 544/2001, invocată de pârâtă prin întâmpinare, instanța a reținut următoarele:

Potrivit Deciziei nr. 37/2015 pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001 și art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 677/2001, numele și prenumele unei persoane reprezintă informații referitoare la date cu caracter personal, indiferent dacă, într-o situație dată, sunt sau nu suficiente pentru identificarea persoanei. În cazul cererilor de liber acces la informații de interes public întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, atunci când informațiile de interes public și informațiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiași document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informațiilor, accesul la informațiile de interes public se realizează prin anonimizarea informațiilor cu privire la datele cu caracter personal.

Prin aceeași hotărâre s-a decis că refuzul de acces la informațiile de interes public, în condițiile în care informațiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat.

Pe de o parte, instanța reține că textul art. 2 lit. c) din Legea nr. 544/2001 prevede că informația cu privire la datele personale este orice informație privind persoana fizică identificată sau identificabilă.

Cu referire la acest aspect, instanța a constatat că, în cvasimajoritatea cazurilor, achiziționarea unor servicii, de către o autoritate sau o instituție publică, de la un terț, implică contractarea acestor servicii de la persoane juridice sau alte entități beneficiind de o reglementare juridică a statutului lor, conform legislației specifice în domeniu, iar nu de la persoane fizice, la care se referă art. 2 lit. c) din Legea nr. 544/2001, astfel că textul legal menționat nu este incident în speță.

Pe de altă parte, chiar și în ipoteza în care serviciile contractate ar fi furnizate de către o persoană fizică, instanța apreciază că devine incidentă Decizia nr. 37/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmând ca pârâta să anonimizeze doar informațiile privind numele beneficiarului plății, restul informațiilor solicitate neputând fi apreciate ca intrând în sfera informațiilor cu privire la datele cu caracter personal.

Nu poate fi reținută ca fondată nici susținerea pârâtei din cuprinsul întâmpinării potrivit căreia informațiile publice sunt doar cele care emană de la o autoritate sau instituție publică și sunt considerate acte cu caracter administrativ.

Interpretarea dată de pârâtă noțiunii de informație de interes public nu este în concordanță cu dispozițiile art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001, pârâta realizând o interpretare eronată a dispoziției legale precitate, în condițiile în care textul legal precizat precizează în mod expres că este calificată ca informație de interes public orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități sau instituții publice, iar nu doar cele care rezultă din actele administrative emise de acea instituție.

Pe de altă parte, faptul că contractele încheiate de autoritatea sau instituția publică cu diverși cocontractanți prezintă elemente de drept privat, nu împiedică asupra aplicabilității și în privința acestora a dispozițiilor Legii nr. 544/2001, în măsura în care aceste convenții cuprind informații de natura celor prevăzute de legea menționată, respectiv informații de interes public. Singurele excepții de la comunicare sunt cele reglementate de art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public, excepții care în prezentul litigiu nu își găsesc aplicabilitatea, în opinia instanței.

În ceea ce privește solicitarea din cuprinsul adresei nr. 157/17.03.2021, prin care reclamantul solicită pârâtei o scurtă explicație privind cheltuiala efectuată, instanța apreciază că aceasta reprezintă o informație de natură a justifica efectuarea plății de către asociația pârâtă, privește destinația sumei plătite sau contravaloarea serviciului pentru care a fost achitată, fiind de natură a oferi un minim de detalii în privința contrapartidei pentru care a fost efectuată plata.

De altfel, potrivit probațiunii cu înscrisuri administrată de reclamant, instanța reține că în baza Dispoziției nr. 1280/07.05.2015 emisă de Municipiul Oradea, prin Primar, s-a prevăzut obligația pentru instituțiile și întreprinderile publice locale din subordinea Consiliului Local al Municipiului Oradea de a publica lunar pe site-urile proprii date privind toate sumele plătite în luna precedentă (filele 35-66). Or, toate aceste date privind plățile efectuate de instituțiile și întreprinderile publice

locale din subordinea Consiliului Local al Municipiului Oradea cuprind o rubrică reprezentând explicație a plăților efectuate, precum și beneficiarii acestor plăți.

Față de cele ce preced, nu s-a putut reține caracterul nefondat nici al acestei cereri a reclamantului, privind furnizarea de către pârâtă a unei explicații privind cheltuiala efectuată.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept expuse, în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public, instanța a admis, ca întemeiată, acțiunea formulată de reclamantul Bunoiu Nicolae Flavius în contradictoriu cu pârâta Asociația pentru Promovarea Turismului din Oradea și regiune, urmând a obliga pârâta să comunice reclamantului informațiile solicitate potrivit adresei înregistrată la pârâtă sub nr. 157/17.03.2021.

Instanța a luat act de faptul că reclamantul nu a solicitat obligarea pârâtei la plata de cheltuieli de judecată.

În ceea ce privește solicitarea pârâtei de obligare a reclamantului la plata de cheltuieli de judecată constând în onorariu avocațial, reținând că pârâta se află în culpă procesuală, prin pierderea procesului, instanța a constatat că aceasta nu este îndreptățită la plata unor astfel de cheltuieli, motiv pentru care cererea sa va fi respinsă, ca nefondată.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs recurenta-pârâtă Asociația pentru promovarea Turismului din Oradea și Regiune solicitând admiterea recursului și casarea sentinței recurate, cu consecința respingerii acțiunii.

În motivare, arată că hotărârea pronunțată este nelegală din prisma dispozițiilor art. 488 alin 1 pct 8 C.pr.civ. fiind data cu aplicarea greșită a normelor de drept material, în speța a dispozițiilor art. 2 lit. b și lit. c Legea nr. 544/2001 - definește noțiunea de „informație de interes public”, art. 12 alin lit. c și lit. d din Legea 544 din 2001, care prevede situațiile ce se exceptează de la accesul liber al cetățenilor precum și ale pct. 21 din cuprinsul Ordinului 1802/2014 care furnizează definita și capitolele cuprinzătoare ale unui bilanț contabil informație care a fost furnizata de către subscrisa ca răspuns favorabil la solicitarea reclamantului /intimat, de asemenea instanța a încălcat art. 1 din Legea nr 11/1991 care consacra principiul concurenței loiaiale .

În primul rând, reiterează excepția inadmisibilității acțiunii ca o apărare de fond din prisma faptului ca reclamantul prin răspunsul la întâmpinare din data de 11.06.2021 după la instanța de fond, a formulat un nou capăt de cerere fără sa facă o precizare de acțiune în acest sens conform art. 204 Cod proc civ. , prin care a solicitat instanței de fond stabilirea caracterului public al informațiilor solicitate.

Prin acțiunea formulata în fata aceleiași instanțe, a solicitat obligarea recurentei la comunicarea informațiilor solicitate prin cerere.

Având în vedere ca instanța nu a fost investita cu acest capăt de cerere, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă a solicitat respingerea acestui capăt de cerere formulat de reclamant neconcretizat printr-un petit distinct, aspect neanalizat și neavut în vedere de instanța de fond în cuprinsul considerentelor sentinței.

Conform legislației aplicabile, Legea nr. 544/2001 la art. 2 lit. b și lit. c definește noțiunea de „informație de interes public”.

Art. 12 alin lit. c și lit. d din Legea 544 din 2001, prevăd situațiile ce se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 11¹ din lege.

Arată că situațiile financiare informative furnizate intimatului de către aceasta apreciate de intimat și de către instanța de fond ca fiind insuficiente, reprezintă cel mai important mijloc prin care informația contabilă este pusă la dispoziția factorilor decizionali, respectiv a stakeholders (salariați, clienți, furnizori, alte persoane/interesate). În România prin Ordinul 1802/2014, pct. 21 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situații se arată că situațiile financiare bilanț: bilanț care cuprinde cont de profit și pierdere, situația modificărilor capitalului propriu, situația fluxurilor de trezorerie și notele explicative la situațiile financiare lunare este suficientă raportat la solicitarea intimatului restul informațiilor solicitate de intimat care exced acest document intrând evident în sfera excepțiilor prevăzute de art. 12 lit. c și d din Legea nr 544/2001. Recurenta a întocmit situațiile financiare în conformitate cu prevederile legale și a pus aceste informații la dispoziția persoanelor interesate. Informațiile furnizate prin situațiile financiare arată imaginea fidelă, clară și completă a instituției.

Astfel obiectivul situațiilor financiare anuale îl constituie furnizarea de informații despre poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale unei entități, utile unei categorii largi de utilizatori.

Așadar în lumina actelor normative menționate, recurenta arată că a furnizat reclamantului informațiile solicitate prin răspunsul nr. 161/18.03.2021 fiindu-i transmis acestuia bilanțurile contabile aferente perioadei 2015-2019 inclusiv cu precizarea ca bilanțul aferent anului 2020 raportat la data formulării cererii acesta nu era finalizat.

În primul rând, apreciază că în mod nelegal instanța de fond a apreciat ca furnizarea acestor documente nu este de natura a fi apreciată ca fiind o soluționare favorabilă solicitării deoarece acesta nu oferă informații punctuale la solicitarea intimatului, aspect reținut nelegal deoarece prin furnizarea informațiilor în sensul strict al solicitării acestuia am fi fost în situația exceptată de art. 12 alin lit. c și lit. d din Legea 544 din 2001, Legea instituție și excepții cu privire la liberul acces al cetățenilor la informațiile de interes public.

Refuzul de a furniza informațiile solicitate de petent se justifică tocmai prin prisma faptului ca categoriile de informații solicitate se încadrează în mod cert în aceste prevederi.

Susținerea instanței ca aceste clauze de confidențialitate din contractele cu artiștii este nefondată și neargumentată.

În sectorul organizării de evenimente culturale, muzicale, cu caracter social este cunoscut faptul ca invitații, artiștii, nu accepta prezentarea la un eveniment decât dacă datele contractuale și în special cu privire la condițiile financiare agreeate de părți, rămân confidențiale, sub sancțiuni pecuniare precizate în contracte.

Dreptul la informare al cetățeanului prevăzut de legea 544/2001 nu poate afecta sau limita dreptul persoanelor la protecția datelor cu caracter personal, prevăzut de Regulamentul nr. 679 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, GDPR, respectiv dreptul la confidențialitatea informațiilor inclusiv cel de natura financiară, așa cum apar stipulate în clauzele de confidențialitate din contracte .

Pentru a justifica un interes cu privire la informațiile solicitate, inclusiv cele cu caracter personal, reclamantul invoca calitatea sa de jurnalist, pentru a beneficia de o derogare prevăzută în Legea 190/2018 - art. 7, folosindu-se de aceasta calitate pentru a justifica solicitarea acestor categorii de informații.

Contractele conțin date care sunt cu caracter personal așa cum expres s-a pronunțat ICCJ în Decizia 37/2015 (A) referitoare la interpretarea și aplicarea art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001 și art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 677/2001, numele și prenumele unei persoane reprezintă informații referitoare la date cu caracter personal, indiferent dacă, într-o situație dată, sunt sau nu suficiente pentru identificarea persoanei, indicata chiar de către intimat.

Precizează recurenta că exemplul oferit de reclamantul intimat, agreat fără nici o reținere de către instanța de fond, indicând ce categorii de date sunt cu caracter personal și ce nu, nu poate fi luat în calcul, raportat la faptul că aparțin unei persoane publice sau nu, ci strict la definiția datelor cu caracter personal, indicata în legislația aplicabilă - Regulamentul GDPR și Legea 190/2018.

Astfel, în sensul Regulamentului 679 "date cu caracter personal" înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă ("persoana vizată"); o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale;

Invocă prevederile art. 14 din Legea 544/2001.

În speță, datele cu caracter personal ale cocontractanților, beneficiari, persoane fizice sau reprezentanți persoane fizice, nu pot deveni informații de interes public, numai în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice, așa cum impune legea, iar în cauză nu este cazul. Categoria de informații solicitate de reclamant acceptate de instanța de fond a vizat: "Lista plăților efectuate de APTOR pentru perioada ianuarie 2015-decembrie 2020, cu specificațiile următoare pentru fiecare plată, data, suma, beneficiarul, nr facturii nr contactului în baza căruia a fost emisă factura și o scurta explicație cu cheltuiala efectuată." se încadrează în prevederile art. 12 alin lit. c și lit. d din Legea 544 din 2001.

Informațiile solicitate de reclamant ale cocontractanților, beneficiari, persoane fizice sau reprezentanți persoane fizice și forma în care acestea sunt solicitate, o scurta explicație cu cheltuiala efectuată, nu se încadrează în prevederile art. 5 din legea menționată și nu se identifica la categoriile de informații de interes public.

Mai mult, arată că pentru a da curs unei astfel de solicitări care poate fi urmata zilnic de numeroase alte solicitări din abordări diferite, pe o perioada de 5 ani, implica un efort logistic foarte mare din partea asociației și a angajaților săi îngreunând și blocând chiar activitatea curentă, ori Legea 544/2001 nu identifica o astfel de obligație în sarcina instituției/autorității.

Prin formularea unor astfel de cereri, aprobate în mod nelegal fără nicio rezerva de către instanța de fond, intimatul se erijează astfel într-un veritabil organ de control, fapt ce contravine prevederilor legale aplicabile. Această cerință de forma și conținut nu este prevăzută ca fiind o obligație legală în sarcina instituțiilor, chiar dacă unele instituții au implementat un anumit model de furnizare informații, așa cum indica reclamantul, în speța Primăria Oradea și instituțiile din subordine.

În dispoziția 1280/07.05.2015 nu este indicată și Asociația pentru Promovarea Turismului din Oradea și Regiune, după cum se poate constata, așadar această dispoziție nu îi poate fi opozabilă cum în mod nelegal apreciază instanța de fond.

Asociația pentru Promovarea Turismului din Oradea și Regiune nu a refuzat furnizarea informațiilor financiare așa cum susține intimatul și instanța în considerentele sentinței atacate, acestea au fost puse la dispoziția solicitantului conform răspunsului 161/18.03.2021, atașat la dosarul de fond.

Cu privire la reținerea instanței de fond a incidentei Deciziei 37/2015 apreciază că aceasta nu îi este aplicabilă din 2 perspective în primul rând se raportează la Legea 677/2001 care este abrogată în prezent, iar în al doilea rând chiar dacă ar fi aplicabilă nu a tratat și incidența excepției invocate de pârâtă prin raportare la excepția de la art. 12 lit. c din cuprinsul Legii nr 544/2001.

A constatat, prin formulările sale ca intimatul are atitudinea unui organ de control față de subscrisa și mai puțin a unui simplu cetățean ce urmărește interesul public, care prin acțiunea sa urmărește blocarea activității curente a recurenteii faptă care poate întruni premisele potențiale ale abuzului de drept putând crea prin practica judiciară care tinde să o acumuleze de asemenea un precedent periculos menit să stopeze activitatea curentă a recurenteii sau a altor instituții.

În drept, recursul nu a fost motivat în mod expres.

Intimatul-reclamant Bunoiu Flavius, legal citat, nu a depus întâmpinare la dosar, dar a formulat note de ședință prin care a solicitat respingerea recursului.

Instanța de recurs, analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate, a dispozițiilor legale incidente și a actelor și lucrărilor dosarului, constată următoarele:

În temeiul cazului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ. recurenta a invocat în esență aplicarea greșită prevederilor art. 2 lit. b și c și art. 12 lit. c și d din Legea nr. 544/2001, respectiv o așa zisă excepție a inadmisibilității ce ar deriva din răspunsul la întâmpinare formulat de reclamant la termenul din 11.06.2021, aspectele statuate în Decizia ICCJ nr. 37/2015, precum și împrejurarea abrogării Legii nr. 677/2001, critici care sunt găsite ca fiind neîntemeiate de către Curte, pentru considerentele ce succed.

În prealabil, referitor la înscrisurile depuse de către intimat în recurs, constând în extrase de pe internet privind prețul perceput de unii artiști pentru diferite evenimente, respectiv un articol de ziar, Curtea reține că acestea nu prezintă relevanță din punctul de vedere al legalității sentinței atacate prin raportare la criticile concrete formulate de către recurentă.

În fapt astfel cum a reținut instanța de fond și astfel cum rezultă și din cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat în conformitate cu prevederile Legii nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public obligarea pârâtei la comunicarea informațiilor solicitate prin cererea înregistrată sub nr. 157/17.03.2021, prin care a solicitat pârâtei comunicarea listelor plăților efectuate de Asociația pentru Promovarea Turismului din Oradea și Regiune în perioada 01 ianuarie 2015 – 31 decembrie 2020, cu specificarea pentru fiecare plată efectuată a datei, sumei, beneficiarului, numărul facturii, numărul contractului în baza căruia a fost emisă factura și o scurtă explicație privind cheltuiala efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public.

Raportat la această împrejurare Curtea constată că limitele investirii au fost foarte clar menționate în cererea de chemare în judecată, iar instanța de fond s-a pronunțat cu respectarea acestora în acord cu principiul disponibilității. Totodată prin răspunsul la întâmpinare din 11.06.2021 la care face trimitere recurenta Curtea constată că reclamantul a răspuns în mod efectiv la apărările pârâtei, documentul având de altfel structurare extrem de judicioasă din punctul de vedere al expunerii, chiar dacă acest aspect nu ține strict de legalitate sentinței. Constatarea este relevantă însă din perspectiva soluționării așa zisei excepții a inadmisibilității calificată ca apărare de fond, în contextul în care nici nu se poate pune problema ca reclamantul prin răspunsul la întâmpinare să fi schimbat obiectul cererii de chemare în judecată sau cauza acesteia. Astfel informațiile solicitate sun aceleași, respectiv cele menționate în cererea înregistrată sub nr. 157/17.03.2021.

Cu titlul prealabil se impune a fi precizat că noțiunea de caracter public a unor informații este o chestiune ce ține de interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale incidente în materie raportat la informațiile concrete a căror comunicare o solicită reclamantul. Or interpretarea legii raportat la o anumită stare de fapt a unui text de lege realizată de către părți prin actele de procedură întocmite (cerere de chemare în judecată, întâmpinare, răspuns la întâmpinare) nu trebuie în niciun caz confundată cu obiectul cererii de chemare în judecată, cum în mod greșit a făcut recurenta. Doar dacă reclamantul ar fi schimbat pretenția concretă a dedusă judecății (în speță ar fi solicitat cu totul alte informații) se pune problema aplicării art. 204 C.pr.civ., care de altfel prevede sancțiunea decăderii.

Referitor la sancțiunea inadmisibilității, în esență aceasta intervine în cazul în care o parte urmează o cale procedurală pentru protejirea unui drept, care nu este prevăzută de lege. De altfel chiar dacă reclamantul prin răspunsul la întâmpinare ar fi solicitat informații complet diferite de cele solicitate inițial prin actul de investire al instanței, nu ar fi însemnat că pretențiile inițiale (menționate în cererea înregistrată sub nr. 157/17.03.2021) ar fi trebuit respinse ca inadmisibile. Or în speță nu a fost identificată nicio dispoziție legală a cărei aplicare la starea de fapt reținută de instanța de fond să determine imposibilitatea analizării pe fond a pretenției cu a cărei analiză a investit reclamantul instanța de judecată.

Astfel, în contextul menționat anterior este vădit nefondată critica constând în așa zisa excepție a inadmisibilității.

În ceea ce privește criticile privind aspectele statuate în Decizia nr. 37/2015 a ICCJ și împrejurarea abrogării Legii nr. 677/2001, Curtea constată în primul rând caracterul parțial contradictoriu al acestor argumente. Astfel pe de o parte recurenta invocă o dezlegare de drept a ICCJ prin care s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001 și art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 677/2001, numele și prenumele unei persoane reprezintă informații referitoare la date cu caracter personal, indiferent dacă, într-o situație dată, sunt sau nu suficiente pentru identificarea persoanei, iar pe de altă parte invocă împrejurarea abrogării Legii nr. 677/2001.

Referitor la acest ultim aspect, se reține că începând cu data de 25 mai 2018, a intrat în vigoare și se aplică direct în toate statele membre ale Uniunii Europene Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, cunoscut și ca GDPR (General Data Protection Regulation). Regulamentul (UE) 679/2016, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) din acesta, se aplică prelucrării datelor cu caracter personal, efectuată total sau parțial prin mijloace automatizate,

precum și prelucrării prin alte mijloace decât cele automatizate a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor.

În drept, potrivit art. 6 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile acestei legi, informații de interes public.

Art. 2 lit. b) din același act normativ definește informația de interes public ca fiind „orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației”.

Exceptarea de la accesul liber la informație se stabilește prin raportare la prevederile art. 12 din aceeași lege, care se referă, printre altele la: informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii și la informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii.

Dispozițiile Legii nr. 544/2001 trebuie aplicate prin interpretarea conjugată cu alte dispoziții legale, în special cele referitoare la protecția datelor cu caracter personal, respectiv art. 77 din Codul civil republicat, Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, iar pentru prelucrările ulterioare anului 2018 trebuie avut în vedere Regulamentul (UE) 679/2016, precum și, acolo unde este cazul, Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice.

În analiza criticilor privind aplicare prevederilor art. 2 lit. b și c din Legea nr. 544/2001 și a excepțiilor de la lit. c și d de la art. 12 din același act normativ Curtea reține cu titlul prealabil că este evident faptul că informațiile solicitate de către reclamant care privesc contracte încheiate de către o autoritate publică sunt informații de interes public. De altfel ținând cont de caracterul general al definiției de la art. 2 lit. b din Legea nr. 544/2001 este greu de imaginat cum orice aspect care vizează un contract încheiat de autoritatea publică să nu intre sub incidența acestei definiții. Practic problema care se pune este dacă informația în cauză se încadrează la excepțiile de la comunicare prevăzute la art. 12 din Legea nr. 544/2001, în speța dedusă judecării fiind vorba de lit. c și d de la articolul antementionat.

În acest context, chiar dacă Legea nr. 677/2001 a fost abrogată în anul 2018, nu înseamnă că aspectele reținute în Decizia ICCJ nr. 37/2015 și-au pierdut integral actualitatea. Astfel în respectiva decizie s-a statuat că: “În cazul cererilor de liber acces la informații de interes public întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, atunci când informațiile de interes public și informațiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiași document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informațiilor, accesul la informațiile de interes public se realizează prin anonimizarea informațiilor cu privire la datele cu caracter personal; refuzul de acces la informațiile de interes public, în condițiile în care informațiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat.”

Astfel, faptul împrejurarea că la momentul formulării cererii la 17.03.2021 conceptul de date cu caracter personal era definit de Regulamentul (UE) 679/2016 (definiție care de altfel nu diferă ca

substanță de vechea definiție de la art. 3 din Legea nr. 677/2001) nu înseamnă că Decizia nr. 37/2015 este caducă sau inaplicabilă.

De altfel, dacă s-ar accepta punctul de vedere al recurenteii privind extinderea noțiunii de date cu caracter personal și implicit a sferei excepției de la art. 12 lit. d din Legea 544/2001, atunci autoritățile publice s-ar putea prevala aproape indiferent de situație de această dispoziție întrucât orice activitate a autorității publice se referă până la urmă, chiar dacă indirect și la o persoană. Or nu acesta a fost scopul Regulamentului (UE) 679/2016 de a face opacă activitatea autorităților publice sub paravanul obligației de protecție a datelor cu caracter personal.

Cu privire la excepția de la 12 lit. c din Legea nr. 544/2001, din modul în care au fost solicitate informațiile nu rezultă niciun fel de indicii că prin publicitatea acestora s-ar aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii, aspecte care de altfel au fost judicios analizate de către instanța de fond prin raportare la Legea nr. 11/1991.

Referitor la criticile privind existența unor clauze de confidențialitate, se reține faptul că părțile unui contract, atunci când una din acestea este o autoritate publică, nu pot stabili prin voința lor o clauză care să adauge la excepțiile de comunicare expres și limitativ prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001.

În ceea ce privește comunicarea bilanțurilor, se reține că pe de o parte această critică vizează o apreciere a probelor, care nu face obiectul controlului de legalitate, iar pe de altă parte, ca principiu, Curtea reține că autoritatea publică este obligată potrivit Legii nr. 544/2001 să comunice toate informațiile care i-au fost solicitate și care intră sub incidența cadrului legal, iar nu informațiile pe care le consideră relevante sau pe care le are deja la dispoziție.

Totodată împrejurarea dacă informațiile solicitate se încadrează sau nu la cel care se comunică din oficiu enumerate la art. 5 din Legea nr. 544/2001, nu înseamnă că autoritatea publică poate refuza comunicarea unei informații de interes public la cerere în alte situații decât cele expres prevăzute la art. 12 din Legea nr. 544/2001.

Referitor la volumul de muncă necesar pentru comunicarea datelor, din modul de formulare a cererii “o scurtă explicație privind plata” nu se poate induce o concluzie în sensul că autoritatea publică vizată ar fi într-o dificultate insurmontabilă privind gestionarea cererii.

În ceea ce privește criticile referitoare la atitudinea intimatului de acționa ca un organ de control și scopul urmărit, acestea sunt aspecte care pot constitui cel mult cadrul unei discuții de lege ferenda privind oportunitatea și eficiența cadrului legal oferit de Legea nr. 544/2001, care în mod evident nu țin de legalitatea hotărârii atacate.

În concluzie, în aplicarea principiului *dura lex sed lex*, atâta timp cât informația solicitată este de interes public și nu sunt îndeplinite condițiile de exceptare de comunicare prevăzute de art. 12 lit. c și d din Legea nr. 544/2001, cum în mod corect a observat instanța de fond, interpretarea și aplicarea legii la starea de fapt reținută de judecătorul fondului este corectă.

Față de aceste considerente, în baza art. 496 C.pr.civ. Curtea va respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta-pârâtă Asociația pentru promovarea Turismului din Oradea și Regiune, împotriva sentinței nr. 704/CA din 16.09.2021 pronunțată de Tribunalul Bihor.

Nu vor fi acordate cheltuieli de judecată în recurs, întrucât nu au fost solicitate.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta-pârâtă Asociația pentru promovarea Turismului din Oradea și Regiune, CIF 34006296, înregistrată în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor sub nr. 260/A/2014, cu sediul în Oradea, str. Primăriei, nr. 3, jud. Bihor și cu sediul procesual ales în Oradea, str. Ady Endre nr. 46, ap. 11, jud. Bihor, în contradictoriu cu intimatul-reclamant Bunoiu Flavius, cu domiciliul în Oradea, jud. Bihor, împotriva sentinței nr. 704/CA din 16.09.2021 pronunțată de Tribunalul Bihor.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

DEFINITIVĂ.

Pronunțată în ședință publică azi, 13.12.2021.